

Filipovská poutní píseň

Uzdravení nemocných Salus Infirmorum

1. V osmnáct set šestašedesát
ve Filipově z lůžka vstát
nemůže dívka mnoho let,
mlčí, když leží v mukách béd.
„Maria, pomoz!“ vzdychá jen.
„Tys milosrdnou Matkou všem!“
V tom jizbu záře naplní,
Maria sladce mluví k ní:
/:„Mé dítě, zdrávo bud!“:/
Zněj „Ave Maria!“
Zněj „Ave Maria!“
Zněj „Ave Maria! Maria!“
2. Pak zmizí Matka laskavá.
Chorá hned z lůžka povstává,
má všechny rány zhojeny
a nová síla proudí v ní.
Marii chválí zas a zas.
Zní celým krajem jeden hlas:
„Maria přišla sem svůj lid
navštívit, svůj slib vyplnit“:
/:„Mé dítě, zdrávo bud!“:/
Zněj „Ave Maria!“ atd.

3. Zbožně si mnohý člověk přál
zříť místo, kde se div ten stal.
Za Matkou Boží líbeznou
zblízka i z dálky lidé jdou,
aby na půdě milostné
prosili za své nemocné.
Maria mluví tu jak kdys:
„Důvěřuj v Boha, nezradíš.“
/;„Mé dítě, zdrávo bud!“:/
Zněj „Ave Maria!“ atd.
4. A koho sráží těžký kříž,
sem pospěš, ať se posilníš.
Ten, koho těžký neduh jal,
kdo ztrácí odvalu žít dál,
kdo sevřen vinou v bídě je,
zde záhy opět okřeje.
Je slyšet v strastech, v úzkosti
na tomto místě milosti:
/;„Mé dítě, zdrávo bud!“:/
Zněj „Ave Maria!“ atd.
5. Ke konci až se přiblíží
má cesta plná obtíží,
až přijde smrti hodina,
den života kdy zhasíná,
pak, Matko, prosby moje slyš,
dej zemřít Tobě co nejbliž!
A řekni mně už naposled,
až budu ten svět opouštět:
/;„Mé dítě, zdrávo bud!“:/
Zněj „Ave Maria!“ atd.

Philippsdorfer Wallfahrtslied

Heil der Kranken Salus Infirmorum

1. Zu Philippsdorf schon manchen Tag
im Jahre sechsundsechzig lag
die kranke Magdalena still
und duldete der Schmerzen viel.
Sie rief: „Maria, es ist Zeit,
hilf, Mutter der Barmherzigkeit!“
Da strahlt es in der Stube licht,
Maria zu der Kranken spricht:
„Mein Kind, von jetzt an heilt's,
Mein Kind, von jetzt an heilt's!“
Singt Ave Maria, singt Ave Maria,
singt Ave Maria, Maria!
2. Die Muttergottes gleich entschwebt,
voll Dank die Kranke sich erhebt,
verschwunden ihre Wunden sind,
und Kraft durch ihre Adern rinnt.
Mariens Wundermacht sie preist,
und bald von Haus zu Haus es heißt:
„Maria war in unser'm Ort
und machte wahr ihr Mutter Wort“.
/:„Mein Kind, von jetzt an heilt's!“:/
Singt Ave Maria, usw.

3. In Andacht wollen viele sehn,
die Stätte, wo das war geschehn.
Sie kamen drum von nah' und fern
zur lieben Mutter unseres Herrn
und beteten am Gnadenort
zum Heil der Kranken immerfort.
Maria noch wie einstens spricht:
„Vertrau auf Gott, verzage nicht!“
/:„Mein Kind, von jetzt an heilt's!“:/
Singt Ave Maria, usw.

4. Wer seufzend trägt des Kreuzes Last,
der komme her zu frommer Rast!
Ob jemand ist am Leibe krank,
ob ihm des Lebens Mut entsank,
in Sündenelend, Seelenpein
kann allen ja geholfen sein.
In Leiden und in Ängsten schwer
tönt's von der Gnadenstätte her:
/:„Mein Kind, von jetzt an heilt's!“:/
Singt Ave Maria, usw.

5. Geht einst auf Wegen rauh und hart
zu Ende meine Pilgerfahrt,
und bricht die Todesstunde an
am Abend meiner Lebensbahn,
dann, Mutter, denk' der Bitten mein,
lass mich im Sterben nicht allein!
Und sage mir zum letzten Mal
beim Scheiden aus dem Erdental:
/:„Mein Kind, von jetzt an heilt's!“:/
Singt Ave Maria, usw.